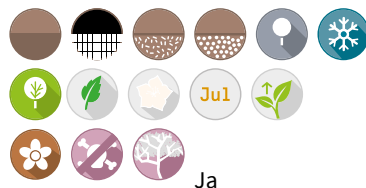

Kalopanax septemlobus maximowiczii

Hoogte	10-15(25) m
Kroon	rond/bolvormig, open kroon, grillig groeiend
Schors en takken	stammen bezet met veel stekels
Blad	groen
Bloemen	wit, bloeit in juli
Vruchten	blauw, zwart
Stekels/doorns	Ja
Giftigheid	gewoonlijk niet giftig voor mensen, (grote) huisdieren en vee
Grondsoort	kleigrond, lemige grond, zandgrond, veengrond
Verharding	verdraagt geen verharding
Winterhardheid	5b (-26,0 tot -23,4 °C)
Windbestendigheid	goed
Overige bestendigheden	bestand tegen vorst (WH 1 t/m 6)
Toepassing	parken, begraafplaatsen, industriegebied, grote tuinen

De variëteit maximowiczii is wellicht nog karakteristieker dan de soort K. septemlobus. Het is een middelgrote tot grote boom die 10 tot 15 m hoog wordt, onder gunstige omstandigheden hoger. De dikke twijgen zijn met scherpe stekels bezet. Op de oudere bast verdwijnen de stekels waarna de bast gegroefd wordt. De grote bladeren staan voornamelijk aan de toppen van de twijgen. Ze zijn handvormig diep gelobd. De lobben zijn bijna tot de bladvoet ingesneden, wat de bladeren een sierlijke, bijna tropische uitstraling geeft. Het blad loopt vrij lichtgroen uit en is 's zomers glanzend donkergroen. In de herfst kleurt het diepgeel tot geelbruin voordat het afvalt. In de nazomer verschijnen de brede, schermvormige pluimen van kleine witte bloemen. De afzonderlijke bloemen staan in bolvormige bundeltjes, die samen de pluimen vormen. De pluimen zijn circa 30 cm lang en breed en worden druk door bijen bevlogen. Na de bloei verschijnen de kleine blauwzwarte bessen, die eveneens een sierwaarde vormen.

K. septemlobus var. maximowiczii groeit het beste op voedselrijke, vochthoudende grond, in de volle zon. Van nature is het een boom die onderaan berghellingen en langs rivieroeveren groeit. Verdraagt geen verharding en is daarom bij uitstek een parkboom. Winterhardheidszone 5b.